

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 737 ²	Τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου Δευτέρα 30 Νοεμβρίου 2015 (2000)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας Νὰ συνεχίσουμε τὸ κήρυγμα

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἐορτάζουμε τὴν ἱε-
ρὰ μνήμη τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας πρῶτος γνώρισε τὸ Χριστὸ καὶ ἦταν παρὼν σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ θαύματά του. **Τὸ ὄνομά του εἶνε συνδεδεμένο μὲ τὴ δική μας μικρὰ πατρίδα.** Ὅσοι διαβάσετε ἀγία Γραφή θὰ ξέρετε, ὅτι μία ἀπὸ τὶς ὠραιότερες σελίδες τῆς εἶνε καὶ ἡ ἐξῆς.

Τὴν ἡμέρα τῶν Βαίων, ὅταν ὁ Χριστὸς ἦ-
ταν στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὰ παιδιὰ φώναζαν «Ἰωαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου» (Ἰω. 12,13), τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἦρθαν **Ἕλληνες γιὰ νὰ γνωρίσουν τὸ Χριστό.** Ἡ φή-
μη του εἶχε φτάσει μέχρι τὴν Ἀθήνα. Ἔμαθαν, ὅτι στὴν Παλαιστίνη ὑπάρχει κάποιος, πὺ κη-
ρύττει ὑψηλότερα ἀπὸ τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ ὅλους τοὺς φιλοσόφους, καὶ θέλησαν νὰ γνωρίσουν τὸ Χριστό.

Τολμοῦν καὶ πλησιάζουν τὸ Φίλιππο καὶ τοῦ
λένε: Σὲ παρακαλοῦμε, ἐσύ πὺ εἶσαι ἀκόλου-
θος τοῦ Χριστοῦ, πῆγαινέ μας νὰ τὸν γνωρίσου-
με. Ὁ Φίλιππος δίσταζε, γιὰτὶ ὁ Χριστὸς μέχρι
τότε δὲν εἶχε κηρύξει σὲ Ἕλληνες. Πηγαίνει
τότε ὁ Φίλιππος καὶ βρίσκει τὸν Ἀνδρέα, καὶ
οἱ δυὸ μαζί πηγαίνουν σὲ Χριστὸ καὶ τοῦ λέ-
νε: Οἱ Ἕλληνες σὲ ζητοῦν. Καὶ ὁ Χριστὸς; Ὡ-
στιγμὴ ἱερά, πὺ δείχνει ὅτι τὸ μικρὸ μας ἔ-
θνος ἔχει μεγάλο προορισμὸ σὲ τὸν κόσμῸ! Τί
εἶπε ὁ Χριστὸς; «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξα-
σθῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (ἔ.ἀ. 23). Τώρα, πὺ ἦ-
σαν οἱ Ἕλληνες, **ἀρχίζει νέα δόξα γιὰ μένα.**

**Ἡ μικρὴ μας πατρίδα ἔχει μεγάλη ἀποστο-
λή.** Δὲν τὸ λέμε ἐμεῖς ἀπὸ σωβινισμὸ. Ὁ σω-
βινισμὸς, ὁ τυφλὸς καὶ μισαλλόδοξος ἐθνικι-
σμός, εἶνε ἀμαρτία· εἶνε ἀμαρτία ν' ἀγαπᾶς
τὴν πατρίδα σου καὶ νὰ μισῆς τὶς ἄλλες πα-
τρίδες. Γιατὶ ὅλες οἱ πατρίδες εἶνε τοῦ Θεοῦ.
Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀμαρτία νὰ ποῦμε, ὅτι ὁ Θεὸς
ἀπ' ὅλα τὰ ἔθνη ἐξέλεξε τὴ μικρὴ μας πατρί-

δα γιὰ **νὰ γίνῃ κήρυκας καὶ αἰμοδότης τῆς ἀν-
θρωπότητος.** Ἡ Ἑλλὰς ἔδωσε τὴ γλῶσσα τῆς,
ἔδωσε τὸ αἷμα τῆς, τὸ πνεῦμα τῆς· ἔδωσε δι-
δασκάλους, πατέρες καὶ μάρτυρες. Γι' αὐτὸ ὁ
Χριστὸς προφητεύει καὶ λέει: «Ἐλήλυθεν ἡ
ὥρα ἵνα δοξασθῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (ἔ.ἀ.).

Καὶ δοξάσθηκε ὄντως ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ
κηρύγματος. Γι' αὐτὸ εἶπα ὅτι ὁ ἀπόστολος
Ἀνδρέας συνδέεται μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Πῆγε **στὸν Πόντο.** Κήρυξε στὴ Σινώπη, στὴν
Τραπεζοῦντα, στὴν Ἀμισό, σ' ὅλο τὸν Πόντο.
Μέχρι τὸ 1922 οἱ κάτοικοι τῆς Σινώπης ἔδει-
χναν τὸ μέρος πὺ πάτησαν τὰ ἅγια πόδια
τοῦ ἀποστόλου.

Μετὰ πέρασε τὸν Εὐξεινο Πόντο, τὴ Μαύ-
ρη Θάλασσα, καὶ πῆγε **στὴ νότια Ρωσία.** Ἔφτα-
σε μέχρι τὸ Δνεῖπερο ποταμὸ καὶ **τὸ Κίεβο.**
Ξέρετε, ὅσοι διαβάσετε ἱστορία, ὅτι τὸ Κίεβο
εἶνε ἱερά πόλις τοῦ Ἰσραήλ, ἔτσι καὶ τὸ Κίεβο εἶνε
ἡ ἱερά πόλις τῶν Ρώσων. Ἐκεῖ σὲ Κίεβο ὑ-
πάρχει μεγάλη ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου,
πὺ ἐορτάζει σήμερα.

Ἀπὸ τὸ Κίεβο κατέβηκε πρὸς τὰ κάτω, **σὲ
μικρὸ Βυζάντιο.** Κήρυξε κ' ἐκεῖ τὸ λόγο τοῦ
Θεοῦ μὲ φλόγα καὶ ἵδρυσε τὴν πρώτη ἐκκλη-
σία, ἐγκατέστησε δὲ ἐπίσκοπο τὸν Στάχυ.

Ἐφυγε ἀπὸ τὸ Βυζάντιο, κατέβηκε στὴν Ἑλ-
λάδα, πέρασε τὸν Ἰσθμὸ τῆς Πελοποννήσου καὶ
ἔφτασε **στὴν Πάτρα.** Ἐκεῖ, ὅπως ὁ Χριστὸς μας
μαρτύρησε ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἔτσι καὶ ὁ
ἀπόστολος Ἀνδρέας μαρτύρησε ἐπὶ νέου Πον-
τίου Πιλάτου, ἐπὶ τοῦ ἀγρίου καὶ σκληροῦ ἀν-
θυπάτου Αἰγεάτου. Σταυρώθηκε ὁ ἀπόστολος
Ἀνδρέας ὅπως ὁ Χριστὸς, μὲ μία διαφορά· ὁ
Χριστὸς σταυρώθηκε μὲ τὴν κεφαλὴ πρὸς τὰ
ἐπάνω, ἐνῶ ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας σταυρώθη-
κε μὲ τὴν κεφαλὴ πρὸς τὰ κάτω. Ἔμεινε σὲ
σταυρὸ τρεῖς ἡμέρες δοξάζοντας τὸν Θεό.

Τὸ ἱερὸ λείψανό του βρισκόταν στὴν Πάτρα, ποὺ ἑορτάζει σήμερα. Ἀργότερα τὸ ἔφεραν στὴν Κωσταντινούπολι.

Αὐτὸς ἦταν ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας. Ἀπὸ ἐδῶ πέρασε, ἀπὸ τὰ ἅγια χώματά μας.

Ἐορτάζει σήμερα ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας. Ἐορτάζουν καὶ αὐτοὶ ποὺ φέρουν τὸ ὄνομά του. **Τρεῖς ὅμως ἅγιοι τόποι**, ὅπου ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας ἐτιμάτο καὶ ἐδοξάζετο, **δὲν ἑορτάζουν**.

Πρῶτον εἶνε τὸ **Βυζάντιο**. Ἄλλοτε στὴν Κωσταντινούπολι ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ἦτο ἑορτὴ τοῦ πολιούχου. Τὸ Πατριαρχεῖο ἔβγαζε ἐκεῖ καὶ ἐφημερίδα ποὺ ὠνομάζετο «Ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας». Ἡ Τουρκία ὅμως τῆς ἔβαλε λουκέτο· δὲν ἐπιτρέπει νὰ κυκλοφορῇ.

Δὲν ἑορτάζει, δεύτερον, ὁ **Πόντος**. Δὲν ἑορτάζει ἡ Σινώπη, ἡ Ἀμισός, ἡ Τραπεζούντα, ὅλα αὐτὰ τὰ ἅγια μέρη, στὰ ὁποῖα περιώδευσε καὶ κήρυξε ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας.

Δὲν ἑορτάζει ἀκόμα, τρίτον, ἡ **Κύπρος** μας. Στὸ ἄκρο τῆς μύτης, ποὺ εἶνε ἀπέναντι ἀπὸ τὴ Συρία, ὑπάρχει ἓνα μοναστήρι, χίλια καὶ πλέον χρόνια, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Τέτοια ἅγια μέρα ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Κύπρου ξεκινούσαν καὶ βάδιζαν μὲ τὰ πόδια· πήγαιναν στὸ μοναστήρι αὐτό. Τώρα εἶνε κλειστό. Τούρκικη σημαία εἶνε ἐπάνω στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα τῆς Κύπρου...

Δὲν ἑορτάζει, λοιπόν, ἡ Κύπρος, δὲν ἑορτάζει ὁ Πόντος, δὲν ἑορτάζει τὸ Βυζάντιο. Ἐορτάζουμε ἐμεῖς. Τί πρέπει νὰ κάνουμε; Νὰ συνεχίσουμε τὸ **κήρυγμα**, ὅπως ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας. Ἀλλὰ θὰ πῆτε·

—Νὰ ζούσαμε κ' ἐμεῖς στὴν ἐποχὴ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέα, ν' ἀκούγαμε τὸν ἅγιο αὐτὸν ψαῶ νὰ κηρύττει τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ! Ἐμεῖς ὅμως ζοῦμε τώρα. Κ' ἐσεῖς ποὺ μᾶς κηρύττετε, θὰ πῆτε, **τί σχέσι ἔχετε μὲ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους;** εἶστε ἐσεῖς ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ;...

Ἀδέλφια μου, μὴ μᾶς περιφρονήσετε. Παρ' ὅλη τὴν ἀναξίότητα καὶ ἁμαρτωλότητά μας, τὰ λόγια τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, τὰ λόγια τῆς Γραφῆς, φέρουμε. Ἐὰν ἐμεῖς εἴμαστε ἀνάξιοι ὑπολήψεως γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, τὰ λόγια ποὺ σᾶς λέμε δὲν εἶνε ἄξια περιφρονήσεως· εἶνε τίμια καὶ ἱερά, εἶνε **λόγια χρυσᾶ**.

Καὶ σᾶς ἐρωτῶ· Ἐὰν ἓνας σᾶς δώση μιὰ λίρα, ποιός ἐξετάζει, ἂν αὐτὸς ποὺ τὴ δίνει εἶνε ἄσχημος ἢ ὄμορφος, κοντὸς ἢ ψηλός; Ἡ λίρα δὲν χάνει τὴν ἀξία της ἂν τὴν κρατᾶ κ' ἓνας

λεπρὸς ἀκόμα. Κ' ἐμεῖς χρυσάφι κρατοῦμε. Ὁ παπᾶς ἢ ὁ δεσπότης ποὺ λειτουργεῖ, **ὁ κήρυκας** ποὺ μιλάει, ἂς εἶνε ὁ πιὸ ἁμαρτωλός, τὴν ὥρα ἐκείνη **νὰ τὸν βλέπετε ὡς ἄγγελο Κυρίου** παντοκράτορος. Τὰ λόγια τὰ χρυσᾶ, τὰ αἰώνια λόγια τοῦ Χριστοῦ μας, αὐτὰ ν' ἀγαπήσετε.

Κάποτε, λέει ὁ ἅγιος Κοσμάς, ἓνας ὁδοιπότης διψοῦσε. Ἐκεῖ ποὺ προχωροῦσε βλέπει ἓνα ποταμάκι. Πέφτει στὸ νερὸ καὶ μὲ τὶς χουφτες ἄρχισε νὰ πίνει. Θεέ μου, εἶπε, τί νεράκι δροσερὸ εἶν' αὐτό!... Τόσο τοῦ ἄρεσε, ποὺ τοῦ γεννήθηκε ἡ περιέργεια νὰ βρῇ τὴν πηγὴ. Βάδισε βάδισε, τὴ βρῆκε. Ἀλλὰ ἔπιασε τὴ μύτη του. Τί βρώμα ἦταν αὐτή! **Τὸ νερὸ περνοῦσε ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς ψόφιου σκύλου**.

Νερὸ καθαρὸ, **«ὔδωρ ζῶν»** (Ἰω. 4,10), ποὺ δὲν ἔχει μέσα μικρόβια κ' ἔρχεται ἀπ' τὰ ψηλὰ βουνά, **εἶνε ἡ Ὁρθοδοξία μας**. Ἡ δίψα σβῆνει μόνο στὸ πεντακάθαρο αὐτὸ νερὸ ποὺ ῥέει ἀπὸ τὶς πηγὲς τοῦ Ἐσταυρωμένου. Αὐτὸ τὸ νερὸ θὰ ἔπρεπε νὰ βγαίνει ἀπὸ χρυσᾶ ποτήρια καὶ χρυσὲς πηγές. Τί νὰ κάνουμε; Καμμιά φορὰ κι ἀπ' τὸ στόμα σκύλων βγαίνει τὸ καθαρὸ αὐτὸ νερὸ. **Διψασμένε, πιές!** Μὴν ἐξετάζεις, ποιός σοῦ προσφέρει τὸ ποτήρι αὐτό.

Ἐπειτα, μπορεῖ νὰ θεωροῦμε ἓνα παπᾶ ἁμαρτωλό, καὶ νὰ εἶνε ἅγιος· καὶ νὰ θεωροῦμε ἓνα παπᾶ ἢ δεσπότη ἅγιο, καὶ νὰ εἶνε πολὺ ἁμαρτωλός. Μόνο **ἡ ἡμέρα ἐκείνη θὰ δείξη**, ποιοὶ εἶνε οἱ γνήσιοι ἄνθρωποι τοῦ Κυρίου.

Λοιπὸν **ἀκοῦτε τὸ λόγο τοῦ Κυρίου**, εἴτε κηρύττει Παῦλος εἴτε Χρυσόστομος εἴτε Βασίλειος εἴτε ἓνας ἁμαρτωλὸς παπᾶς καὶ ἐπίσκοπος. Ἀκοῦτε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Τ' αὐτιά σας ἀνοιχτά. **«Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν»** (Λουκ. 11,28).

Μόνο μιὰ φορὰ δὲν πρέπει ν' ἀκούσετε· ἐὰν ποτε —Θεέ μου, μὴ γένοιτο!—, ἐὰν σᾶς κηρύξουμε ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, ἐναντίον τοῦ Εὐαγγελίου. Τότε ἔχετε δικαίωμα νὰ διαλύσετε τὶς καρτέκλες καὶ νὰ μᾶς κηρύξτε μέχρι τὸν Ἀλιάκμονα. Ἐφ' ὅσον ὅμως σᾶς διδάσκουμε σύμφωνα μὲ τὶς ἱερὲς παραδόσεις, σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, **πρέπει νὰ μᾶς ἀκοῦτε**.

Εὔχομαι, ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἀνοίγῃ τὶς καρδιές καὶ τ' αὐτιά, γιὰ ν' ἀκοῦτε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ ν' ἀγωνίζεσθε γιὰ ὅ,τι μεγάλο καὶ ὑψηλό. Ὅχι ψυχρὲς καρδιές. **Ἡ γλώσσα σας κιθάρα, σάλπιγγα, πύρινη ῥομφαία**, γιὰ νὰ κηρύξουμε Χριστόν. Διότι αὐτὸς εἶνε καὶ αὐτὸς ἔμεινε ἡ μόνη ἐλπίς τοῦ κόσμου. Αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**